

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 68.

Tolvte Session.

21de Møde.

Lørdagen den 30te October Kl. 1.

(Fortsat.)

Klein: Da den høitærede Minister har erkjendt, at § 1 er mindre heldig affattet, skal jeg ikke opholde mig derved. Med Hensyn til § 2 har den høitærede Minister udtalt sig om Realiteten i en saadan Retning, at jeg maa være ganske enig med ham, men jeg maa dog med Hensyn til denne Paragraph vedblive min Mening om, at ogsaa den er mindre heldig affattet; naar man imidlertid er enig om Realiteten, kan en anden Redaction jo vel uden Vanskelighed tilveiebringes. Med Hensyn til § 3 gjorde den ærede Minister den Indvending, at det vilde være mindre heldigt, om Bøden skulde erlægges strax til en hvilken som helst underordnet Betjent, idet han derved kunde fristes til at komme ind paa ulovlige Veie. Det har just heller ikke været min Mening, men jeg troer ikke, at der kunde være nogen Risiko ved at bestemme, at den Person, hvis Hund er antruffen i Skoven, skulde kunne betale Bøden til den nærmeste Forstembedsmand; selv om man vilde lade ham gaa til Skovrideren, vilde der dog altid være Noget vundet derved, og jeg antager for vist, at den meget ærede Minister vil give mig Ret i, at der ikke er nogen Fare ved at lade Skovrideren modtage disse Bøder, som da bagefter af ham kunde afleveres til Politikassen.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg kan dog ikke ganske indrømme, at jeg aner-

kjendte Affattelsen af § 1 for uheldig. Jeg gjorde alene opmærksom paa, at man maatte gjøre den Indskrænkning i Loven, at den kun gjaldt, forsaavidt der var Dyr i Dyrehaven, og jeg lod det være uafgjort, hvorvidt der maatte være saadanne Indhegninger, der vare tilgængelige for det store Publikum og som maatte undtages fra Lovens Bestemmelser. Jeg troer ikke der findes saadanne, og saaledes vil der ikke kunne være Tale om dem. Jeg mener, at Udfastets § 1 er rigtig og hensigtsmæssig affattet og at Udtrykket „forsaavidt“ har sin gode Betydning. — Hvad Affattelsen af § 2 angaaer, skal jeg lade den staae hen. Jeg troer iøvrigt ogsaa, at det efter den vil være klart, at en Hund kun kan nedskydes, forsaavidt den ikke kan optages; men jeg kan naturligvis ikke andet end glæde mig, hvis Tanken ved den ærede Rigsdagsmands Hjælp kan finde et endnu klarere Udtryk, og jeg er overbevist om, at han i den Henseende vil kunne hbe god Bistand. — Jeg skal heller ikke have Noget imod, om der i § 3 gjordes den Forandring, at Vedkommende kunde gaae til Skovrideren og erlægge Bøden; men dette er noget ganske Andet end at erlægge Bøden paa Stedet til den underordnede Betjent. Jeg haaber, at heller ikke denne Meiningsforskjel er større, end at den let kan afhjælpes.

Sjæherning: Der er i Dyrehaven en Deel af Skoven, som slet ikke er en Dyrehave. Skoven er deelt i to Dele, hvoraf den ene er Dyrehave og den anden benyttes til Opelstning af Skov og hvor Dyrene altsaa netop af den Grund ikke maae være. Den hele nordre